

Palstateksti Palstateksti

Heikkous

Tässä maailmassa etsitään vahvuuksia, osaajia, taitajia ja usein hyvin voimakkaita suorittajia. Kuitenkaan Jumalan maailmassa ei pelata aina näillä säännöillä. Hän etsii heikkoa ihmistä, käyttäkseen häntä työssään ja näyttäkseen siinä maailmalle voimansa salaisuutta. ([1.Kor.1:25](#))

Raamattu on täynnä kertomuksia Jumalan valinnoista, joissa Hän osoitti voimaansa heikkoudessa ja vähäisessä ihmisessä ([1.Kor.15:43](#)). Löytyypä sanasta ajatus; *"Sanokoon heikko, olen sankari!"* ([Joel.4:10](#)) Paavali jopa kerskasi heikkoudestaan! Hän oli oivaltanut siinä olevan Jumalan mahdollisuuden osoittaa väkevyytensä voimaa! ([2.Kor.12:5](#)) Ajattelen tähän liittyvän myös Jumalan oman kunnian, jota Hän ei jaa. ([Jes.48:11](#)) - Siksi erityisesti nöyrä ihminen on Hänelle mieluisa valinta. Kokemukseni onkin, että ottaessani kaiken Jumalan kädestä, armosta ja lahjana, ilman omia ansioita ja onnistumisia, silloin saan olla Jumalan käytössä. ([Joh.3:30](#))

Mitä ihmeellistä siinä on, jos inhimillisesti kirjaviisaat ja oppineet opettavat? Monen apostolin kohdalla kävi toteen Jumalan voiman osoittaminen inhimillisen viisauden sijasta. ([1.Kor.2:3-5](#)) - Mieluummin ottaisin Jumalan läsnäolon ja Hänen voimatekonsa, kuin mahtipontiset sivistyssanat kaikkine hienoine korulauseineen.

Haluan meidän pysähtyvän hetkeksi heikkouksiemme äärelle. Pyristellessämme niistä loitolle ja esittäessämme hyvin onnistunutta, vastustammeko juuri siinä Jumalan suunnitelmaa osoittaa ja ilmentää voimaansa meissä? *Olisiko kenties heikkoutesi juuri se alue, missä Jumala voisi käyttää sinua?*

Raamattu tuntee sanan: *"armo voimana."* ([1.Kor.15:10](#), [Ef.3:7-8](#)) - Se on, että omaksumme Jumalan pelisäännöt, ottaen armon avuksi oikeaan aikaan ([Hepr.4:16](#)), eli tarvittaessa. Silloin meistä jokainen on kykenevä miltei kaikkeen! Juuri tässä on Sanan ihmeellinen lupaus; *"Kaiken minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa!"* ([Fil.4:13](#)) Inhimilliseen heikkouteen tulee siis vahvistava voima Jumalan armosta, ja silloin tämän maailman mittapuut eivät enää päde!

En tarkoita, että meidän tulisi olla heikompia, mitä olemme, vaan sitä, ettei heikkoutemme estä lainkaan meitä olemasta kuuliaisimpia Jumalan Pojan äänelle! *"Hänen armossaan on minulle kyllin,"* ([2.Kor.12:9](#)) ja

siellä, "missä taas synti on tullut suureksi, siinä armo on tullut ylen runsaaksi." ([Room.5:20](#)). Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että se riittää, mihin pystyt, loput saat armosta!

Miksihän liikuntarajoitteinen vanhus on väkevä, harras ja voimallinen rukoilija? Miksi hänen luonaan virkistyy ja saa elämäänsä uutta voimaa? Ni-in, hänen inhimillinen heikkoutensa ei estä lainkaan häntä palvelemasta elävää Jumalaa! Päinvastoin, hän on sitä enemmän Jumalan käytössä, monesti tietämättään ja arvaamattakaan edes, millainen merkitys hänen elämällään on toisille ihmisille!

Viimevuosina, olen useasti pohtinut sitä ihmeellistä yhtälöä, että ne hyvät ja inhimilliset vahvuudet, joissa voisin loistaa, ne eivät olekaan hengellinen kutsumukseni! Jostain syystä teen sitä, missä olen heikko ja usein kovin avuton. Päivä päivältä näen selkeämmin Jumalan ihmeen ja heikkoudessa osoitetun voiman omien hengellisten tehtävieni ääressä. On tunnustettava, ettei minusta ole niiden suorittamiseen, mutta, sitten tuleekin iso "MUTTA"! Se on, että **kaiken voin Hänessä** ja Hänen armonsä runsaudessa.

Tämä ei välttämättä toimi kaikkien kohdalla samalla tavoin. Jumala voi kyllä käyttää ominaisuuttasi, jossa olet hyvä. Ei siinä tapahdu mitään väärää, mutta tullessasi tilanteeseen, jossa koet, että sinua irrotetaan siitä, voit tulla kohtaamaan Jumalan ihmeellisen ihmeen. Hän saattaa ottaa sinut käyttöönsä juuri siinä, missä vähiten sitä olet odottanut!

Iloitsen tästä tavasta Herran toimia! Hänen osoittaessaan väkevyytensä voimaa, ei voi kuin ihastella sitä kirkkautta ja Hänen viisautensa suuruutta! Uskon varassa astellessa näitä polkuja, ainut turva on Jumalan apu. Itsessään tuntee vajavaisuutta ja heikkoutta, mutta Hänen jumalisen voimansa varassa saa luottaa siihen, että Hän pitää huolen eikä jätä kesken alkamaansa työtä. - Onhan Jumalan varassa olemisessa sekin etu, että jonkin työmuodon loppuessa, se loppuu Jumalan käsissä! Hänen tahtonsa kuitenkin toteutuu ja siksi siihen on niin turvallista nojata. - Kunnia ja kiitos olkoon Jumalan!

Tule Jeesuksen luokse, olet sitten kuinka heikko tai pieni tahansa. Hän ottaa sinut avosylin vastaan ja tahtoo vahvistaa sinua! Katsopa, miten ihmeellinen Raamatun lupaus on [Jes.35:8](#):

"Siellä on oleva valtatie, ja sen nimi on 'pyhä tie'. Sitä ei kulje saastainen. Se on heitä itseään varten. Sen tien kulkijat eivät eksy, eivät ymmärrykseltä heikotkaan." [*JKR]

Pasi Kallio
Solujohtaja / Nettityöntekijä
Seinäjoen helluntaiseurakunta
pasitherock@gmail.com
www.uri.fi/pasikallio